

Dr Kenneth Mathews, Księga Rodzaju, sesja 6, Synowie Boga

© 2024 Kenneth Mathews i Ted Hildebrandt

To jest dr Kenneth Mathews w swoim nauczaniu na temat Księgi Rodzaju. To jest sesja 6, Synowie Boga i Córki Ludzkie, Księga Rodzaju 5:1-6:8.

Sesja szósta dotyczy genealogii Setytów i tego, jak widzieliśmy w sesji piątej, trajektorii grzechu, którego liczba i dotkliwość wzrasta.

Kulminacją będzie małżeństwo mieszane pomiędzy synami Bożymi i córkami człowieczymi, opisane w rozdziale szóstym, wersetach od pierwszego do ósmego. Sześć, od pierwszego do ósmego, to nasz narracyjny pomost pomiędzy genealogią a relacją o Noem i potopie, zaczynającą się od wersetu dziewiątego. Możemy w tym miejscu zatrzymać się i docenić wartość genealogii, która tak często jest pomijana przez współczesnych czytelników.

Wspomnę, dlaczego genealogie są tak ważne w Biblii i powinny być czytane i doceniane przez czytelników, którzy chcą pełniej zrozumieć sposób, w jaki genealogia i narracja współdziałają. Tak więc w przypadku rozdziału piątego mamy genealogię, która mówi o tym, jak Bóg rozpoznaje i nadzoruje, to lepsze określenie, jak nadzoruje historię urzeczywistnienia się Jego obietnic błogosławieństwa dla rodziny ludzkiej. Od Adama do Noego, pozwólcie, że odniosę się do rozdziału piątego, wersetu 32.

Gdy Noe miał 500 lat, został ojcem Sema, Chama i Jafeta. A potem, jeśli przejdiesz do rozdziału 11, zobaczysz genealogię shemicką, biorąc pod uwagę, że prowadzi ona do Abrahama, który jest powołany przez Boga, aby być błogosławieństwem dla wszystkich narodów. Tak więc, kiedy połączysz w myślach rozdziały piąty i rozdział 11, czytając tę łączącą historię pomiędzy szerszą ramą rodziny uniwersalnej, rodziną ludzką, a następnie konkretną, konkretną rodziną, zobaczysz nadzór Boga nad historią od Adama do Noego, a następnie do Abrahama.

Ta genealogia mówi także o jedności rodziny ludzkiej, zarówno w sposób pozytywny, to znaczy z Setytami w rozdziale piątym, ale wcześniej, w rozdziale czwartym, w sposób negatywny, ponieważ opisuje Kainitów. Genealogia w przypadku rozdziału piątego to genealogia, którą można znaleźć w Biblii gdzie indziej, jeśli chodzi o jej styl, i jest to genealogia liniowa. Liniowa genealogia wymienia jednego potomka z rodziny, od ojca i to właśnie tutaj się sprawdza.

Następnie mamy tak zwany segment, w którym wymieniani są wszyscy potomkowie ojca. Zatem w tym miejscu można zobaczyć rozgałęzienie, szerokość genealogicznego dziedzictwa patriarchy, głowy rodziny. Jeśli więc chodzi

o dobry przykład podziału na segmenty, rozdział 10, w którym wymieniane są imiona potomków Sema, Chama i Jafeta, to genealogie te są rozgałęzione.

W rozdziale piątym widać pokrótce rozgałęzienie w wersecie 32, gdzie wymienia trzech synów Noego, a nie tylko jednego. Zatem w tym przypadku mamy rozgałęzienie, co daje nam kontrast lub ilustrację. A teraz kilka kwestii, do których chcemy powrócić i które będą dla nas ważne, to kontrast występujący pomiędzy Lamechem, mordercą z genealogii Kaina, a Henochem.

Pierwsze imię Henocha pojawia się w wersecie 18, gdzie czytamy, że gdy Jared, jego ojciec, żył 162 lata, został ojcem Henocha. Gdy Jared został ojcem Henocha, żył 800 lat i miał innych synów i córki. W sumie Jared żył 962 lata, a potem umarł.

Widzisz, to pasuje do wzorca tego, co widzimy u każdego nazwanego potomka. Ale w wersecie 21 zaczynamy widzieć, jak wzór odbiega od wzorca. Kiedy Henoch miał 65 lat, został ojcem Metuszelacha.

Kiedy został ojcem Metuszelacha, nastąpiła zmiana. Bez wątpienia podkreśla to w tej osadzonej narracji ważne przesłanie teologiczne dotyczące genealogii Setytów. Ponieważ w tym miejscu język używany przez Henocha będzie użyty później w Księdze Rodzaju, mówiąc o relacji między osobą a Bogiem, która pokazuje, że dana osoba jest sprawiedliwa w oczach i łaski Bożej.

Zatem dowiadujemy się, że Enoch chodził z Bogiem przez 300 lat i miał innych synów i córki. W sumie Henoch żył 365 lat. Teraz 365 lat oczywiście przypomni wam liczbę, która będzie sugerować 365 dni, ukończony rok, 365 lat, ukończone życie.

Być może właśnie to należy rozumieć przez 365 lat. A potem Enoch chodził z Bogiem, co było tego rodzaju powtórzeniem, aby podkreślić jego święty styl życia. Potem już go nie było.

To jest bardzo tajemnicze. Nie jest jasne, co dokładnie się wydarzyło, ponieważ Bóg go zabrał. Skoro więc nie jest powiedziane, że Henoch umarł, to najwyraźniej został przeniesiony przed oblicze Boga.

Takie było jego pobożne chodzenie z Panem. Chociaż jest to z pewnością wysoka pochwała dla Henocha, ma to o wiele więcej do zaoferowania, ponieważ mówi, nawet w kontekście każdej z tych, którzy umierają, że nie musi tak być.

To nie musi być koniec; przeznaczenie Boga stworzyło mężczyznę i kobietę. Istnieje jednak przeznaczenie poza śmiercią, a jest nim życie zmartwychwstałe – życie przeniesione przed oblicze Boga.

Mamy więc bardzo jasną nadzieję w potomstwie Setytów, której kulminacją będzie bohaterski wybawiciel. I to jest Noe. Teraz także w wersetach 28 i 29 odkrywamy kolejny akt łaski ze strony Boga.

I taką nadzieję wyraża Lamech w wersecie 28. Kiedy Lamech dożył 182 lat, urodził mu się syn. I nazwał go Noe.

Noe – tak się to wymawia po hebrajsku. I jest bardzo podobne do dźwięku występującego w języku hebrajskim dla słowa komfort. I tak istnieje gra dźwiękowa pomiędzy Noem a hebrajskim słowem pocieszenie.

I On nas pocieszy, to jest Noe. Pozwólcie, że pobawię się trochę słowem. I należy to rozumieć.

I to oznacza, że komfort można przetłumaczyć słowem Noe. Dlatego nazwał go Noe i on nada nam imię Noe. W pracy i bolesnym trudzie naszych rąk spowodowanym przez ziemię, Pan przeklął.

Ma to związek z Adamem i klątwą rzuconą na ziemię. I trud w pocie czoła w wydawaniu prokreacji z przeklętej ziemi. Cóż, Lamech mówi znacznie więcej, niż prawdopodobnie zdawał sobie sprawę.

Ponieważ Noe ma nie tylko nadzieję, że rozwiąże wszystkie trudy i trudności życia w upadłym świecie. Ale tak naprawdę jest nowym Adamem. To On, poprzez swoich synów, będzie Bożą odpowiedzią na śmiertelne zepsucie i upadek, jakim staje się społeczeństwo ludzkie, i które urzeczywistni wraz z nowym początkiem, rodziną chronioną przez Boga za pomocą pływającej arki, czyli statku, który buduje Noe. Zatem połączenie tych wszystkich elementów pozwala na pozytywne odczytanie pochodzenia Noego na podstawie linii rodowej Setytów. Te dwa są zatem kontrastem.

Cóż, częste pytanie dotyczy długiej żywotności. Bo nic o tym nie wiemy. Nie ma czegoś takiego jak długość życia.

A później Izrael lub w naszym życiu, co wiemy z historii ludzkości. Podjęto więc wiele prób zrozumienia tych długich okresów życia, wyjaśniając je na różne sposoby, jakie mogą być liczby. Być może liczby odnoszą się w jakiś sposób do celów obrazowych.

Być może mamy tu na myśli rodowód każdego z nich. Na przykład jeśli chodzi o osobę, która żyła 182 lata zgodnie z werselem 28. To jest jej długość życia.

Co oczywiście jest dość długie i nadal nie jest rozwiązaniem. A potem nadeszły lata potomstwa Lamecha, które ostatecznie dosięgło Noego. Jest to w sumie problematyczne z wielu powodów.

To po prostu nie działa dla każdego z tych wymienionych. Nie rozwiązuje to całkowicie i całkowicie problemu. Teraz, gdy spojrzymy na literaturę starożytnego Bliskiego Wschodu.

Mamy literaturę wskazującą na długie panowanie, a nie długość życia. To zakładane. Ale tak naprawdę ma to związek z postaciami królewskimi i ich panowaniem.

Mam na myśli tę, która zwykle się podoba, to sumeryjska lista królów. Sumerowie byli grupą ludową zamieszkującą Dolinę Tygrysu i Eufratu już w III tysiącleciu p.n.e. Sporządzono pisemną listę królów, która podsumowuje historię starożytnego Sumeru i jego równoległego Akadu. Akkad na północy, Sumer na południu. W dolinie Mezopotamii.

I to z czasów potopu. Być może słyszałeś o potopie, który spłynął na króla. Najstłynniejszy król tego regionu.

Hammurabi, który panował około 1800 roku p.n.e. Mamy więc powódź. Mamy też królów i ich dynastie wymienione przed potopem.

Większość uczonych jest jednak zgodna co do tego, że pierwotna relacja zaczęła się od potopu. Co było wcześniej wymienione jako dodatkowy dodatek do powodzi. Ale kiedy spojrzysz na rozpiętość tych królów, są one całkowicie fantastyczne.

Jeśli uważasz, że Księga Rodzaju 5 jest fantastyczna pod względem liczbowym, na liście sumeryjskich królów znajdziemy naprawdę długie panowanie. A najdłuższe panowanie na tej liście to 72 000 lat. Cóż, myślę, że mamy tu do czynienia ze wskazówką, że w pewnym okresie patriarchowie rzeczywiście żyli dłużej i że ich długość życia zaczęła się skracać z powodu tego, co działo się w świecie po upadku.

Naciski pogarszającego się świata. Zatem mamy najdłuższe życie Metuszelacha, 969 lat, i to jest w wersecie 27 rozdziału 5. A jeśli chodzi o genealogię Sema w rozdziale 11, średni wiek osób wymienionych w genealogii Sema, średni wiek wynosi 344 lata. Widzimy więc redukcję.

Abraham żył 175 lat, Józef 110 lat, Mojżesz – jak nam powiedziano – 120 lat. Autorem Psalmu 90 jest Mojżesz, który określił idealną długość życia na 70 lub 80 lat. I tak Mojżesz w swoim życiu, ze swojej perspektywy, zrozumiał, że łaska Boża dla ludzkości będzie obejmować życie trwające około 70 do 80 lat.

Widzimy zatem ciągłą redukcję. A dzieje się tak prawdopodobnie, jak powiedziałem, z powodu zepsucia kondycji ludzkiej i zepsucia natury. Co zatem możemy z tego wyciągnąć? Chociaż nie wiemy dokładnie, jak działają te liczby, nie jest

przesadą wniosek, że w starożytnym świecie istniała pamięć o długim życiu ludzkości.

W ten sposób możemy powiedzieć, że istnieje historyczny precedens dotyczący tak długiego życia poza Biblią. I wtedy możemy powiedzieć, co bardzo ważne, z teologicznego punktu widzenia, że kiedy czytamy Księgę Rodzaju, skrócenie lat życia świadczy o grzesznym stanie i jego konsekwencjach dla ludzkości i życia, a także zepsuciu natury wskutek grzechu. Przejdźmy teraz do narracji rozpoczynającej się w rozdziale 6. Znajduje się ona pod tym samym tytułem, co w rozdziale 5, wersecie 1. Dlatego też w trakcie narracji w rozdziałach 4 i 5 należy rozumieć, że równolegle z dwoma kontrastującymi rodowody Kananejczyków.

Chcę, żeby było jasne: nie mówię o Kananejczykach. Mówimy o potomkach Kaina, Kananejczykach, a następnie Setytach. Mamy więc tę narrację, która stanowi pomost i służy jako wyjaśnienie konsekwencji małżeństw mieszanych oraz bezprecedensowej przemocy i niegodziwości tamtej epoki, jako przygotowanie do zrozumienia relacji potopu.

Na przykład, jeśli spojrzysz na rozdział 6, werset 11, teraz ziemia była zepsuta w oczach Boga i była pełna przemocy. Bóg widział, jak zepsuta stała się ziemia, ponieważ wszyscy ludzie na ziemi zepsuli swoje postępowanie. Jest to zatem wyjaśnienie, jak bardzo zepsuta stała się rodzina ludzka, oraz konieczność udzielenia przez Boga sprawiedliwej odpowiedzi.

A jednak pośród tego zachowuje Noego, gdyż w przeciwieństwie do jego pokolenia znalazł w Noem człowieka uczciwego i sprawiedliwego, który poszedł w ślady Henocha, który nie doświadczył śmierci, ale został przeniesiony przez Pana, ponieważ Enoch chodził z Bogiem jako człowiek najbardziej pobożny w kontekście swojej własnej genealogii setyckiej. Cóż, to, co znajdziemy w wersetach 1-4, będzie pierwszym akapitem, który odpowiada wersełom 5-8, akapitowi drugiemu.

I te dwa akapity działają w tandemie. Na przykład w wersecie 1 czytamy, a raczej w wersecie 2, że synowie Boży widzieli. Jest w tym trochę zabawy, gdy w wersecie 5 dowiadujemy się, że Pan widział.

Tak więc, ilekroć doszło do małżeństwa mieszanego, jest powiedziane, kiedy liczba ludzi zaczęła się rozmnażać, kiedy to miało miejsce i kiedy doszło do małżeństwa mieszanego między tymi dwojgiem, Bóg to obserwuje i Bóg widzi konsekwencje. Nie jest to poza jego poglądem i oceną rozwoju ludzkiego życia. Zatem w tym rozdziale mamy także język będący pomostem języka użytego w rozdziale 6 wersecie 1 dotyczącym zwiększania.

Następuje więc eksplozja prokreacji i towarzyszy jej eksplozja grzeszności. Zatem w wersecie 5 pojawiają się określenia, które podkreślają ludzką niegodziwość. Zatem w wersecie 5 jest napisane, jak wielka stała się niegodziwość człowieka na ziemi

i że każda skłonność myśli jego serca była tylko i wyłącznie zła.

Jeśli chodzi o przyjrzenie się pierwszemu akapitowi, przyjrzyjmy się temu bardzo uważnie, ponieważ ze względu na wszystkie fragmenty, które z pewnością można znaleźć w Księdze Rodzaju, jeśli nie w całym Starym Testamencie, należy go uznać za jeden z najbardziej problematycznych dla interpretatorów . Historycznie w rozumieniu tego, co się tutaj dzieje. A spekulacji na ten temat jest mnóstwo zarówno w kręgach chrześcijańskich, jak i nawet w kulturze popularnej.

Tak więc, kiedy ludzie i ja uważamy to za rodzaj ludzki, kiedy rodzaj ludzki zaczął się powiększać. Pamiętajcie, jak powiedziałem na wcześniejszej sesji, w rozdziale 4, wersecie 26, jest powiedziane, że kiedy ludzie zaczęli wzywać imienia Pana. Tak więc język zaczął się tutaj pojawiać i tak jak powiedziałem, w tym przypadku w przypadku rozdziału 4, werseku 26 wprowadzono nowy kierunek; dzieje się to w kontekście wersetów 25 i 26, które opisują narodziny Seta, który zastępuje Abła.

A potem podążacie za tym, prawą genealogią Setytów. Dlatego myślę, że wraz z narodzinami Seta i sprawiedliwością, jaką wniósł do rodziny Adamowej poprzez swój ród, poprzez ród Seta, nastąpił zwrot w rodzinie ludzkiej w niezwykle sposób, aby czcić Pana, wzywać Jego imię w modlitwie, co pomogło nam zrozumieć, w jaki sposób Bóg wyznaczył społeczność Setytów jako tę, przez którą wzbudzi Noego, a ostatecznie Abrahama. Tak więc, kiedy miało miejsce coś nowego, coś innego w kierunku, a następnie, gdy odchodziliśmy od prawości, o której mowa w rozdziale 5, oto nowy kierunek, nowy kierunek prokreacji i wzrostu prokreacji.

Ale co ważniejsze, nastąpi, jak opisano w wersecie 5, nowy kierunek niegodziwości, odwrócenie się od prawości Setytów. A dokonuje się to przede wszystkim poprzez małżeństwa mieszane synów Bożych i córek ludzkich. A jak zostałyby to odebrane przez pierwszych czytelników? Cóż, przynajmniej możemy powiedzieć tak: jeśli chodzi o różne interpretacje, możemy zgodzić się, że granice zostały przekroczone.

Jeśli chodzi o pierwszych czytelników, dobrze zdawali sobie sprawę ze znaczenia granic i tego, jak przekraczanie granic powoduje komplikowanie i zepsucie tego, co granice oddzieliły. Jeśli chodzi o tożsamość Izraela w kontekście różnych grup społecznych, jak pamiętacie, kładzie się nacisk na oddzielenie Izraela od jego sąsiadów nie ze względu na pochodzenie etniczne, ale raczej dlatego, że sąsiedzi, te różne grupy ludzi zamieszkujące Kanaan, i oczywiście wielkie narody wokół Kanaanu praktykowały nielegalną formę kultu, czyli bałwochwalstwo z ich politeizmem i wszystkimi rzeczami związanymi z kultem płodności i dewiacją seksualną. Zatem istnieje ostrzeżenie i zakaz małżeństw mieszanych, ponieważ nowe żony przyniosą ze sobą swoich bogów, nowe żony przyniosą ze sobą wpływ bałwochwalstwa i zdrady Boga, ich mistrza przymierza.

Byłoby więc bardzo zrozumiałe, gdyby czytano, co się tutaj dzieje. Zauważcie, że dzieje się to na Ziemi i jest tam napisane, że urodziły im się córki. Nie mówi o synach, ale raczej o córkach, a dzieje się tak dlatego, że córki stają się coraz ważniejsze, jak opisano w wersecie 2, córki ludzkie, i że te córki będą wówczas ważne w wydawaniu potomstwa,

które widocznie nawet przewyższało niegodziwość Kananejczyków.

Teraz dochodzimy do problematycznego wyrażenia: synowie Boga widzieli, że córki ludzkie były piękne, i szybko wspomniałem, że język przetłumaczony jako piękny to to samo słowo, które występuje w pierwszym rozdziale Księgi Rodzaju, to jest słowo dobre i to słowo to może oznaczać piękno estetyczne, ale może to być jedno z wielu wspomnień z 1 rozdziału Księgi Rodzaju, że Boże stworzenie nie było stworzeniem grzesznych mężczyzn i kobiet, nie było stworzeniem wadliwego świata naznaczonego grzechem i niegodziwością, morderstwem i przemocą. To nie było dzieło Boga. Oto, co stało się z mężczyznami i kobietami z powodu ich buntu przeciwko Bogu spowodowanego ludzką grzesznością. Dalej jest powiedziane, że poślubili dowolną z nich, którą wybrali, i chcę, żebyście zwrócili uwagę na fakt, że tutaj użyte słowo jest małżeństwem.

Niektóre tłumaczenia będą miały i przyjęły. Słowo „wziął” jest tutaj hebrajskim słowem, ale jest to także idiom w języku hebrajskim oznaczający wzięcie żony i dlatego w New International Version tłumaczy się jako żonaty. Wybór ten nie oznacza gwałtu, a niektórzy uważają, że to, co miało miejsce, było gwałtem, użyciem siły lub stosunkiem seksualnym.

Ale tak naprawdę to nie jest to, co jest napisane. Otóż, tutaj mamy synów Bożych; kim oni są? Cóż, najsilniejszym argumentem na rzecz tradycyjnego poglądu jest tutaj język, wyrażenie „synowie Boży”, ponieważ takie wyrażenie można znaleźć w odniesieniu do aniołów, a miało to miejsce w pierwszym rozdziale Księgi Hioba, wersecie 2, a raczej w rozdziałach 1 i 2, które mówią zastępów anielskich, które przychodzą przed Pana, a rzecznikiem tego byłby przeciwnik, Szatan. Tak więc istniała bardzo silna, bardzo stara interpretacja synów Bożych jako aniołów, a nawet moglibyśmy powiedzieć demonów, ponieważ są to aniołowie, którzy zbuntowali się przeciwko Bogu, ponieważ przekroczyli przynależną im sferę zamieszkania, co byłoby niebiososa.

I tak, zobaczyli, że to będzie pokusa córek mężczyzn, i w wyniku swojej obsesji seksualnej chcieli zabrać córki mężczyzn, które były piękne, i wykorzystać je do własnych potrzeb seksualnych. Możemy więc mówić o nich jako o upadłych aniołach lub można użyć terminu demony. W tych wersetach jest tak wiele treści, że prawie każde słowo stanowi przeszkodę, ale tutaj mamy do czynienia z synami Bożymi, których widzieli.

Co ci to przypomina? To przypomina ci ogród. Przypomina ci to, co Ewa zobaczyła w tym owocu, który był teraz dla niej dostępny, gdyby zdecydowała się go zerwać i zjeść, i jak był on bardzo pożądany ze względu na swój wygląd, jak dobrze nadawał się do jedzenia,

a także jak sprawiał, że jedna mądra w jej umyśle. Zatem może pojawić się tu echo grzechu ogrodowego, upadku ogrodu.

Cóż, to jest argument za aniołami i demonami. Inna interpretacja jest bardzo popularna i pojawiła się bardzo wcześnie we wczesnym Kościele. A jeśli chodzi o popularną kulturę chrześcijańską, nie uważam jej za tak popularną jak perspektywa anioła, pogląd anioła, którego argumenty są bardzo mocne.

I nie byłbym definitywny co do tej interpretacji w ten czy inny sposób. A jeśli jest coś w fragmencie problematycznym pod względem interpretacji, z pewnością poniżej nas jako interpretatorów. Choć bowiem Słowo Boże jest pod każdym względem prawdziwe i niezawodne, to interpretatorzy nie.

Zatem fakt, że istnieją różne interpretacje, powinien nas przestrzec przed zbytnim określaniem fragmentów trudnych, a w tym przypadku niejasnych. Innym sposobem interpretacji synów Bożych jest przypomnienie sobie, jakie jest to słowo po hebrajsku oznaczające Boga. A oto Elohim.

I jest to termin, który ma charakter ogólny w swojej idei. To jest Bóg, jeśli wziąć to w liczbie mnogiej, lub Bóg, jeśli wyrażnie w kontekście odnosi się do jedyne prawdziwego Boga Izraela. Innym sposobem użycia Elohim jest słowo opisowe.

I tak jak Elohim może być Bogiem lub bogami w liczbie mnogiej, można go również rozumieć jako boskiego. Aby synowie Elohim mogli odnosić się do Boskiego rodu. Teraz tak to rozumiem.

Że ze względu na narrację – a to byłby najmocniejszy argument na rzecz interpretacji, ku której się skłaniam – rozdziały czwarty i piąty wyjaśniają nam, jak mamy rozumieć synów Bożych. Synowie Boga mieli być Bożym potomstwem. A boskim potomstwem będą potomkowie Setytów.

Córki ludzkie obejmują kogokolwiek, kogo wybiorą. Może więc to być potomek Kainitów lub potomek Setytów. Ale chodzi o to, że nie pokazują dyskryminacji, jeśli chodzi o to, z kim Setyci się żenią.

Nie trzymają się granic boskiej rodziny o boskim rodowodzie. Istnieje także małżeństwo mieszane, w którym uczestniczą Setyci i Kainici. W wyniku przekroczenia granic Pan podejmuje kroki, aby położyć kres grzeszności, która się pojawi.

I dlatego w wersecie trzecim mamy następującą deklarację: Mój duch nie będzie wiecznie walczył z ludzkością ani z człowiekiem, ponieważ w tym tłumaczeniu jest on ciałem, ponieważ jest śmiertelny. Jego dni będą trwać 120 lat. Zatem tym, co tu działa, jest duch jako odbicie wdechu, wdechu Boga w nozdrza pierwszych ludzi z rozdziału 2, werseku 7, siły życiowej.

Zatem w twoim tłumaczeniu może być napisane przez duże S, mój duch. Jeśli jest to

odniesienie do ducha Bożego, to musielibyśmy powiedzieć, że jest to przypomnienie rozdziału 1, wersetu 2, gdzie opisujesz ograniczenie chaosu w wersecie 2 rozdziału 1, wersecie 2, gdzie duch Boży jest obecny unosząc się nad wodami. Jeśli należy to rozumieć małą literą, Pan mówi: Mój życiodajny oddech, mówi, że nie będzie na zawsze walczył o zapewnienie ludzkości korzyści.

Innymi słowy, mówi, że nieuchronnie nadejdzie śmierć, której Bóg będzie wymagał od tej nowej linii, która została stworzona w wyniku małżeństw mieszanych. A potem wychodzi, aby wyjaśnić, że Ten, który jest potomkiem, jest śmiertelny. Słowo „ciało” może być użyte w odniesieniu do idei niemoralności lub może mieć związek z wrażliwością i kruchością życia ludzkiego, a zatem śmiertelnego.

Skłaniam się ku temu, że jest to życiodajny oddech, stworzenie pierwszego człowieka w rozdziale 2, wersecie 7. Dlatego też mam na myśli ideę śmiertelnika jako ciała, w przeciwieństwie do wiecznego ducha. Zatem 120 lat to nawet różnica zdań co do interpretacji 120 lat. Czy 120 lat odnosi się do długości życia? Ogólne stwierdzenie o skróceniu życia ludzkiego? A może mówi o okresie 120 lat, w którym pojawi się szansa na opóźnienie? Może moglibyśmy powiedzieć, że jest to okazja do pokuty, zanim nadejdzie potop.

Jest to różnie rozumiane. W moim przypadku skłaniam się ku idei żywotności około 120 lat. Być może to zbieg okoliczności, ale być może nie to, że Mojżesz żył 120 lat, żyjąc idealną długością życia.

W wersecie 4 jest to bardzo niepokojące. Co zrobić ze słowem przetłumaczonym Nefilim? I możesz to zobaczyć w swojej Biblii. Większość twoich wersji będzie zawierać transliterację języka hebrajskiego.

To nie jest przetłumaczone. Podaje słowo zapisane angielskimi znakami i angielską wymowę, słowo hebrajskie. I to jest transliteracja.

Nefilim, czyli liczba mnoga. Zatem jest napisane, że w tamtych czasach Nefilim byli na ziemi. A także później, gdy synowie Boga udali się do córek ludzkich i mieli z nimi dzieci.

Zatrzymajmy się w tym miejscu. Kim są Nefilim? W Liczb 13 powiedziano nam, że Nefilim są opisani jako olbrzymy i niezwykle silna, potężna grupa ludzi. I być może to właśnie wpływa na interpretację wersetu 4 i Nefilim.

Przychodzi mi na myśl kilka problemów. Po pierwsze, Nefilim powinni zostać zniszczeni przez powódź. A drugim jest to, co mówi, a także później.

Zatem Nefilim byli na ziemi w tamtych dniach i później. Myślę więc, że mamy tu współczesnych Nefilim. Spójrzcie, jest napisane, że w tamtych czasach byli na ziemi.

Mogli to być współcześni synom Bożym i córkom ludzkim. Niekoniecznie ich potomstwo. Jak to się stało, że Nefilim są wspomniani w Liczb, rozdziałach 13 i 14? Cóż, myślę, że

byłoby to podobne do sposobu, w jaki można dokonać odniesienia w formie przenośni, jeśli chodzi o używanie Nefilim jako nazwy tradycji, dziedzictwa, sięgającego starożytności, najwcześniejszego życia na ziemi, kiedy Nefilim byli postrzegani jako okrutne potomstwo tego okresu.

Byli na ziemi w tamtych dniach, a także później. Innymi słowy, jest to ikona przemocy, okrucieństwa, które miało miejsce. Przypomina mi to trochę Dartha Vadera, który w relacjach i opowieściach z Gwiezdných Wojen jest postrzegany jako uosobienie niegodziwości.

Podobnie Nefilim. Tak więc, kiedy patrzą na Nefilim, i patrzą na Kananejczyków i ich fortece, szpiegów wysłanych przez Mojżesza na pustynię, odwołują się do tego języka, aby powiedzieć: spójrz, jesteśmy przytłoczeni. Nie możemy w żaden sposób zdobyć tych miast z ich murami, z ich zaawansowaną kulturą i sposobami prowadzenia wojen, a są one jak Darth Vader.

Oni są Nefilim. Teraz mówi, że byli bohaterami znanych starszych ludzi. I tak, ludzie sławni dosłownie to ludzie z imieniem.

Zatem cieszyli się dobrą reputacją. Postrzegano ich jako wojowników, bohaterów dawnych czasów. Wydaje się, że ma to związek z tym, co następuje w wersecie 5 i następnym, na temat pojawiającej się niegodziwości.

Nie twierdzę więc, że Nefilim byli rasą gigantów, ale grupą wojowników cieszących się dobrą reputacją. Bohaterowie dawnych czasów, ludzie znani, ludzie cieszący się dobrą reputacją, znani w czasach, gdy zawiera się małżeństwa mieszane. Niekoniecznie potomkowie tych małżeństw mieszanych stworzyli rasę gigantów, ale raczej ci, którzy powstałi w tym okresie, a później zrodzili, stworzyli świat z wersetu 5. Świat naznaczony niegodziwością aż do tego stopnia, że rodzina ludzka spędzała czas na rozmyślaniu o tym, jak praktykować i dokonywać zła.

Oto kim oni byli. Myśli ich serca. Ich życie wewnętrzne.

Mamy więc ten wysoce antropomorficzny opis Pana. Opisywanie reakcji Pana w ten sposób, jak my, ludzie, zasmucalibyśmy się w sercach z powodu niegodziwości i wstydu naszych własnych potomków, gdyby dopuszczali się takiego zła. I że Pan, który stworzył ludzkość dla dobra.

On kocha ludzkość. Kocha mężczyzn i kobiety. Pragnie, aby mieli udział w Jego świętym i dobrym życiu.

Jego życie wieczne. I dlatego rozpacza. Nie ubolewa nad tym, że stworzył człowieka, ale raczej nad tym, co stało się z jego stworzeniami.

I tak jest powiedziane, że zasmucony, jego serce przepętnione było bólem i powiedział: Wymażę z powierzchni ziemi ludzkość, którą stworzyłem. I zauważcie jeszcze raz, że ma

to związek z połączeniem świata zwierzęcego, ponieważ mężczyźni i kobiety, którzy nadzorują świat zwierzęcy, reprezentują całe stworzenie. I oni też są stworzeniami.

To dla nas trochę straconego czasu. Musimy pamiętać, że jesteśmy stworzeniami. I że Bóg stworzył nas z duchową zdolnością obcowania z Nim, który jest duchem.

Niemniej jednak jesteśmy jak proch ziemi. Jesteśmy stworzeniami. Brzmi to tak, jakbyśmy znaleźli to w stworzeniu.

A to są ludzie, zwierzęta i stworzenia poruszające się po ziemi oraz ptaki powietrzne, bo żałuję, że je stworzyłem. W opisie potopu, który nastąpi, odnajdziemy odwrócenie stworzenia. Niestworzone będzie tu działać.

W ten sposób Bóg dokona swego sądu, unicestwiając ród ludzki i całą jego niegodziwość. Pamiętajcie, że bezproduktywny i niezamieszany świat z rozdziału 1 wersetu 2 był naznaczony ciemnością, naznaczony wodami morskimi, głębiną. I Bóg sprawi, że morza i oceany wraz z opadami deszczu odwrócą świat produktywny od świata zamieszkałego i staną się światem nieprodukcyjnym i obecnie niezamieszkanym, z wyjątkiem Noego.

I to właśnie mamy w wersecie 8. Werset 8 podkreśla nadzieję Noego i jego pokolenia na podążanie za wybawicielem. Mógłbym również zauważyć, że twoja interpretacja nie mówi o aniołach w rozdziale 6, chyba że potraktujesz synów Bożych jako techniczne odniesienie do aniołów. Musimy jednak wziąć pod uwagę fakt, że nie ma słowa przeciwko aniołom.

Że cała terminologia używana do określenia praktyk i sądu Bożego będzie odnosić się do ludzi lub rodzaju ludzkiego. Mężczyźni jako rodzaj ludzki, w którym macie synów płci męskiej i córki. Nazywa się ich zatem ludźmi i troska jest ludzka, a troska nie dotyczy aniołów.

Co więcej, w rozdziałach od 1 do 5 nie ma żadnej wzmianki ani odniesienia do aniołów. Oczywiście, jeśli zinterpretujesz węża jako szatana, możesz dojść do wniosku, że jest

tam odniesienie do anioła, ale nie w ten sposób wąż jest przedstawiany jako szatan anioł. Musi to nastąpić później, gdy interpretatorzy zrozumieją, że zachowanie i praktyki węża są podobne do szatana, którego później zidentyfikowano. Mamy więc tutaj bolesną historię zepsucia ludzkości, a mimo to Bóg podejmuje kroki, aby położyć kres tej wymykającej się spod kontroli niegodziwości, a dzieje się to poprzez sąd powodzi.

A potem wkracza i odkupuje resztkę, rodzinę, rodzinę Noego, ustanawia ochronę, a potem, jak zobaczymy, kiedy spotkamy się następnym razem, w wersecie 18 rozdziału 6 powiedziano nam, że Bóg ustanawia moje przymierze i stanie się to w rozdziale 9 po potopie, gdzie zawrzecie konkretne przymierze wymienione w rozdziale 9. Zatem nasza następna sesja będzie dotyczyć wód potopu Noego.

To jest dr Kenneth Mathews w swoim nauczaniu na temat Księgi Rodzaju. To jest sesja 6, Synowie Boga i Córki Ludzkie, Księga Rodzaju 5:1-6:8.